

Pääkirjoitus

Päivi Kangas &
Mika Niemelä

Perhe- ja pariterapialehti

Huh! Meillä on tarjolla Teille ”paksu lehti”, ja onhan se kivaa päättää päätoimittajuus lehteen, jossa on enemmän kirjoituksia kuin yhdessäkään aiemmassa toimittamassamme lehdessä. Kiitollisuus siis täyttää mielen!

Ensinnäkin Jyväskylän kongressin esittäjistä ilahduttavan moni tarttui houkutteluamme kirjoittaa omasta esitysaiheestaan niille, joilla ei ollut mahdollisuutta päästä heitä kuulemaan. Nämä esitykset käsittelivät *Perhe- ja pariterapeutin työskentelyä yksin, Kertakäyntityöskentelyä kasvatus- ja perheneuvonnassa, Syömishäiriöitten perhekeskeistä hoitoa, Vuorovaikutteista kehityspsykoterapiaa, Perhe- ja pariterapiaa luonnossa ja luonnon kanssa, Ylisukupolvisten ja traumaattisten kokemusten työstämistä viittomakielisissä perheissä voimauttavan valokuvan menetelmällä, Parisuhteen sopeutumista sotilaallisen kriisinhallintapalveluksen yhteydessä sekä Neurokirjon parisuhde uusperheessä -hanketta.*

Kiitos, että otitte haasteen vastaan!

Toiseksi otimme aiemman päätoimittajan *Eija-Liisa Rautiaisen* ideasta kopin ja haastatelimme suuren joukon kokeneita perhe- ja pariterapian vaikuttajia, tutkijoita ja kouluttajia, jotka ovat väistymässä aktiivisimmasta työurastaan. Kysyimme heidän matkastaan sen alusta ja kulusta perhe- ja pariterapian parissa sekä pyysimme heidän arvioitaan myös perhe- ja pariterapian tulevaisuudesta. He lähettivät vastauksissaan

rohkaisevia terveisiä uuden sukupolven perhe- ja pariterapeuteille! Kiitos ❤️ *Pekka Borchers, Pekka Holm, Juha Holma, Sinikka Kumpula & Vuokko Malinen, Aarno Laitila, Pekka Larivaara, Pekka Larkela, Helena Lounavaara-Rintala, Keijo Markova, Jorma Piha, Jaakko Seikkula, Pirjo Tuhkasaari, Erkki & Leena Väisänen, Jan-Christer Wahlbeck* sekä *Jarl Wahlström* ❤️.

Ja kuten kauppojen mainoksissa ainakin ennen vanhaan sanottiin, ”eikä siinä vielä kaikki”: Iloksemme voimme julkaista myös kaksi mielenkiintoista työtapakuvausta, joissa kerrotaan perhe- ja pariterapeuttisten menetelmien käytöstä uudenaikaisessa ympäristössä. *Petri Myllyniemi* ja *Heidi Rasila* esittelevät kokeilemaansa avoimen dialogin -työtötta lastensuojelussa ja *Annukka Schram* ja *Lassi Pruuki* reflektiivistä perheterapeutista menetelmää lakkautusuhan alla olleen koulun keskustelutilaisuudessa.

Kansainvälisen tuulahduksen tähän lehteen tuovat *Terhi Kotilaisen* ja *Mia Montosen* kuvaus EFTA:n kongressista, Lyonista sekä *Mia Montosen* kirja-arvio ruotsalaisen *Maria Ingströmin* teoksesta *Bältad*. Kirja-arvio on luettavissa sekä suomeksi että ruotsiksi.

Sitten vähän muistoja: Päätoimittaja-aikanamme on sattunut kaikenlaista. Arkisen toimituksellisen työn lisäksi olemme siirtyneet ja siirtäneet myös aiemmat Perhe- ja pariterapiayhdistyksen julkaisemat digitaaliset lehdet *journal.fi*-palveluun, jossa lehtemme asettuu arvoiseensa seuraan muiden ammatillisten tiedelehtien joukkoon. Olemme myös viettäneet ikimuistoisia 40-vuotissyntymäpäiviä Vanhan polin juhlasalissa. Päätoimittajuusmatkallemme sijoittuu myös Tampereen ja Jyväskylän Perhe- ja pariterapiakongressit, joiden esittäjien ja puhujien tekstejä meillä on ollut mahdollisuus julkaista. Ja sitten hauskin kaikesta: me päätoimittajat olemme saaneet toisistamme yllättävän ystävän, ihmisen, jonka olemassa olosta emme tieneet ennen tämän matkan alkamista.

Elämää verrataan usein – ehkä vähän kliseisestikin – matkaan. Jos katsoisimme omaa elämäämme moninkertaisesti nopeutettuna, se ei varmaankaan näyttäisi suoraviivaiselta matkalta kohti jotakin päämäärää, ennemminkin samojen reittien sahailulta ja säntäilyltä

sinne tänne. Siitä huolimatta mielessämme on kokemus elämänmatkasta tai ennemminkin erilaisista matkoista, useistakin yhtä aikaa, matkoista, joille lähdemme ilman tietoa seuraavasta askeleesta, matkan kestosta tai päämäärästä. Niinpä suunnan etsiminen – tai säntäilykään – eivät tarkoita eksyksissä olemista, vaan ne ovat olennainen osa matkaa, kuten J. R. R. Tolkien on todennut: *“Not all those who wander are lost.”*

Matkamme päätoimittajuudessa alkaa olla tehty. Varsinaista perille pääsyä ei ole luvassa, mutta tärkeintä on ollutkin olla matkalla. Tärkeintä on oikeastaan ollut se, kenen kanssa matkaa tekee, kuka kulkee vierellä; miellämme matkakumppaneiksi ennen muuta *Teidät, hyvät kirjoittajat ja lehtemme lukijat*. Teidän kanssanne ja Teille olemme tätä lehteä tehneet ja samalla vähän itsellemmekin.

Lehden toimittaminen yhdessä on edellyttänyt jaetun näkemyksen muodostamista tekstistä päätoimittajien kesken sekä tekstinsä kirjoittaneen kirjoittajan tai kirjoittajaryhmän kanssa. Valmis, lehden sivuilla oleva teksti, on siis monen toimijan yhteinen tuotos, vaikka toki kirjoittajilla itsellään on ollut aina merkittävin osuus. Prosessi, jota teksteihin liittyen olemme käyneet, on ehkä lähellä sitä, mitä tavoittelemme usein perheiden, parien ja verkostojen kanssa – dialogia.

Onhan tämä ollut äärimmäisen opettavainen matka ja matka on tehnyt sen, mitä sen kuuluukin: se on muuttanut kulkijaansa. Olemme saaneet lukea lukuisia tekstejä, artikkeleita, työtapakuvauksia, haastatteluita, kongressikuvauksia, kirja-arvioita. Ne eivät ole voineet olla jättämättä jälkiään meihin; niiden kautta olemme oppineet, omaksuneet ja ymmärtäneet paljon enemmän kuin voimme ehkä tällä hetkellä ymmärtääkään. Tämä on ollut aitiopaikka, jossa on voinut nähdä paljon sellaista, mitä perhe- ja pariterapiassa on meneillään ja ehkä toivottavasti myös tuloillaan.

Kiitollisena ja haikeinakin jätämme tämän tehtävän seuraavalle tekijälle, olkoon hänen / heidän matkansa yhtä antoisa ja ehkä myös yhtä riemukas kuin yllättäen alkanut päätoimittajayhteistyömme.

Toivotamme ❤️ rakkaaksi tulleelle lehdellemme ❤️ hyvää tulevaisuutta ja Teille lukijamme ja kirjoittajamme levollista ja juhlantuntuista Joulun aikaa 🎄 sekä kaikkea hyvää – rauhaa 🌿 – tulevalle vuodelle.